

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 1. Parabola de auri cupiditate sapientiam destruyente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

CAPUT VI.

Immodica & stulta diuitiarum cupiditate, homines iram, vindictamq̄ DEI, & diuitiarum amissionem promereri: quamquam ex hac amissione nemo debeat iudicari.

§. I.

Parabola de auri cupiditate sapientiam destruentis.

Non contemnendæ sunt parabola, apud Syros olim frequentata, ab ipso Seruatore nostro vsurpata, & à SS. quoque Patribus adhibitæ ad declarandas rerum veritates, quæ in similitudine explicatiùs planiusque perspiciuntur. Itaque inter parabolas numero, quod Beda his verbis narrat. *Est avis quedam in India partibus, prope solis ortum, viginti alas habens, cuius voce audita, omnes somno & sopore sopiuntur: cuius vox per mille passus auditur. Huius avis magna vocabulum est Goballus. Est autem lapis in mari Oceano miri decoris, qui aliquoties apparet, aliquoties verò arenis praoperitur. Hac autem avis cum auiculam genuit nimis pulchram ac sonoram, videns lapidem*

Ven. Beda in Collectaneis SS. PP.

dem in mari, sereno die, radiantem, illius desiderio rapitur, & volat, ut capiat eum, qua dum adhuc alas extendit, lapis arenis tegitur. Est autem cetus in mari magnus valde, qui cum viderit Goballum ad lapidem volantem, statim accurrit ad nidum huius, & auiculas auferens deuorat: & veniens Goballus in aestu nimis recurrit ad nidum, quoddam solatium sui laboris putans reperturum: & inueniens nidum vacuum, septies clamat: ita ut non solum ingentes lachrymas fundat; sed & omnes, quæ eum audiunt, se à lachrymis cohibere non possint. Tunc se ipsum in profundum mergit, & moritur. Et tu homo Goballus habens naturam decoram nimis, qua generat sapientiam venustam. Lapis autem in mari, amor diuitiarum est, qui seducit hominem: & relicta sapientia, volat ad diuitias congregandas. Cetus autem in mari, stultitia est, qui aufert sapientiam simul cum diuitijs. Stultitia nascitur, & homo perdit sapientiam, perdit diuitias, & infelici rapitur morte. Ita quidem strictè, sed congruè parabolam hanc exponit venerabilis Pater. Verè enim Goballo similis est homo, cui plurimas alas dedit Deus, quibus ad cælum euolet. Nam & per orationem, eleuata mente; & per ieiunium extenuato ac agiliore facto corpore;

& per

& per eleemosynas, & denique, quot sunt beatitudines, per tot alas potest ad cælum euolare; nec non & per pœnitentiam, perq; amorem Numinis, perque omnia diuina sacramenta. Sæpe vox eius longè latèque auditur, quæ alios sopit, instar Sirenum, aut instar nutriculae ad cunas cantantis. Cum enim alioqui alij clamantium vocibus excitentur, Goballus iste ita de thesauris diuitijsque blandè loquitur, vt alij, lenocinijs illius sopiantur, iuxta illud: *Dormierunt somnum suum viri diuitiarum*, in quibus quantumcumque anxij & laborantes, sibi tamen acquiescere videntur. Cur autem *amor diuitiarum* lapidi comparatur? Nimirum, quia animam cælo natam deorsum ad terrena trahit & aggrauat, vt si *suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris*. Amor autem ille *diuitiarum* aliàs occultitur, aliàs manifestè apparet, & videtur multis splendere adeò, vt eos excæcet, & stultos efficiat, priuetque omni sapientia miserandum in modum, meritò deplorandos. Denique Goballus, iste *seipsum in profundum mergit, & moritur*. Nam qui volunt diuites fieri, *incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nocina, quæ mergunt*

Psal. 75.
6.

Matth.
18. 6.

1. Tim. 6.
9.

mergunt homines in interitum, & in perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas; quam quidam appetentes errauerunt à fide, & inferuerunt se doloribus multis.

§. II.

Quantis auari stultitijs decipiantur?

Quanta hæc auaritiæ deceptio est? dum sibi sapere videtur, stultescit; dum coquit fraudem, perdit fidem; dum delicias procurat, incidit in spinas; quæ velut Charybdis semper vorat, numquam satiatur; de pauperum peculio semper egentior; de præda innocentum rapacior; & si cetera deessent, hoc solo nomine execranda, quia quò potentior, eò est sceleratior. Radix enim omnium malorum est cupiditas. Neque malum culpæ duntaxat ex hac radice germinat, sed etiam malum poenæ. Est que primò hæc ipsa magna auaritiæ poena, esse malarum libidinum, & vitiorum omnium procuratricem; esse feminatricem tentationum; esse textricem laqueorum diaboli; esse causam eorum, qua mergunt homines in interitum & perditionem. Secundò tamen etiam innumeris hominem curis, & miserijs flagellat. In quem finem Simplicius ait: *Auari totum vite tempus circa lucra laborantes cum consternatione,*

Simplic.
in Enchirid. Epist.
ceteri.